

DE METHODE TER VERANDERING VAN **HIZB UT TAHRIR**

1 maart, 2009

2de druk

website: <http://www.hizb-ut-tahrir.org>

www.hizb-ut-tahrir.org

1410 NH

(1989 NC)

Dit boekje is een toespraak die gehouden is tijdens een conferentie van de “Muslim Students Association” in 1989 in de deelstaat Missouri VS door de vertegenwoordiger van Hizb ut Tahrir Amerika.

De vertaling van de Edele Koraaan

Het zou volstrekt duidelijk moeten zijn dat de Koraaan enkel authentiek is in haar originele taal, het Arabisch. Omdat een perfecte vertaling van de Koraaan onmogelijk is, hebben we de vertaling van de Koraaan gebruikt vanuit een boek met als resultaat een algemene betekenis van de tekst.

Ayah's van de Koraaan welke vertaald, zijn *schuingedrukt* aangegeven.

Ahadith zijn **dikgedrukt**.

ﷺ – Azza wa Djalla

ﷺ – Sallallahoe ‘aleihi wa sallam

ﷺ – Radi Allahoe ‘anhoe

NH – Na Hidjra

NC – Na Christus

Inhoudsopgave

Een Oproep aan de Moslims	<i>pag. 5</i>
De Werkelijkheid van de Moslims	<i>pag. 6</i>
De Werkelijkheid van de Moslimlanden	<i>pag. 6</i>
Het Dar (land) van de Moslims	<i>pag. 7</i>
Dar al Islam	<i>pag. 7</i>
Dar al Koefr	<i>pag. 7</i>
De Veiligheid (amaan)	<i>pag. 10</i>
De Samenlevingen in de Moslimlanden is niet-Islamitisch	<i>pag. 12</i>
De Zaak van Essentieel Belang	<i>pag. 14</i>
Realisatie van de Islamitische Levenswijze	<i>pag. 19</i>
Niet-politieke Organisaties	<i>pag. 20</i>
Hizb ut Tahrir	<i>pag. 31</i>
De Methode van Hizb ut Tahrir om Verandering te Bewerkstelligen	<i>pag. 36</i>

Een Oproep aan de Moslims

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de Naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Moge de vrede van Allah (ﷻ) en Zijn zegeningen neerdalen op de leider van de boodschappers (ﷺ), de leider van de vrome mensen, zijn gezin en zijn metgezellen (ﷺ); en op eenieder die de da'awa van Zijn (ﷻ) Boodschap verkondigt en zich vastklampt aan de methode van de Boodschapper (ﷺ); en op eenieder die hem volgt in zijn voetstappen; en op eenieder voor wie de Islamitische geloofsovertuiging de basis vormt voor zijn denkbeelden; en op eenieder voor wie de goddelijke regels de maatstaf zijn voor zijn handelen en het referentiekader vormen voor zijn meningen en regels.

Geliefde broeders en zusters, we begroeten u met de groet van Islam:

As salamoe 'aleikoem wa rahmatoellahi wa barakatoeh.

We vragen Allah (ﷻ) er voor te zorgen dat onze strijd zuiver ter wille van Hem (ﷻ) is en ons te geven wat goed is voor Islam en de moslims. We vragen Allah (ﷻ) ons de waarheid te openbaren en ons de kracht te geven die te volgen. En we vragen Allah (ﷻ) ons de onwaarheid te openbaren en ons de kracht te geven die uit de weg te gaan.

Geliefde broeders en zusters, het is voor de moslims in de hele wereld van essentieel belang dat de heerschappij van Allah (ﷻ) weer wordt gevestigd door de stichting van de Khilafah en de benoeming van een Khalifah voor de moslims, die op het Boek van Allah (ﷻ) en de Soenna van Zijn Profeet (ﷺ) de plechtige belofte doet de regels van koefr ten gronde te richten en ze te vervangen door de wetten van Islam - zowel wat de uitvoering betreft als wat de toepassing betreft. Dit, teneinde de moslimlanden weer Dar al Islam (Land van Islam) te maken en de samenleving in de moslimlanden terug te

veranderen naar een Islamitische samenleving, en teneinde de boodschap van Islam aan de wereld te verkondigen door middel van da'awa en Djihad.

Door duidelijk vast te stellen wat voor de moslims van essentieel belang is wordt het doel bepaald dat degenen die zich tot Islam geroepen voelen moeten nastreven; in groepsverband, in partijen en andere verbanden. Daardoor zal ook de manier waarop zij te werk moeten gaan om hun doel te bereiken worden bepaald. Om dit alles te kunnen begrijpen moeten we ons bewust zijn van de situatie waarin de moslims momenteel verkeren, de werkelijkheid in de moslimlanden, de situatie waarin deze landen verkeren, de werkelijkheid van de samenleving waarin de moslims vandaag de dag leven, en de werkelijkheid van de goddelijke regels die met dit alles te maken hebben.

De Werkelijkheid van de Moslims

Er zijn wel moslims, maar hun leven wordt gekenmerkt en overheerst door een mengeling van Islamitische, westerse, socialistische en nationalistische denkbeelden en gevoelens, partijgebonden, streekgebonden en dogmatisch.

De Werkelijkheid van de Moslimlanden

Wanneer we naar de moslimlanden kijken, primair de Arabische gebieden, zien we dat zij ongelukkigerwijs allemaal worden geregeerd door koefr wetgeving en koefr regeringssystemen, afgezien van enkele Islamitische wetten zoals de wetten met

betrekking tot het huwelijk, echtscheiding, financiële ondersteuning van de echtgenote, het erfrecht, voogdij wetgeving enz. Al deze wetten worden ten uitvoer gebracht door hiervoor speciaal benoemde rechtbanken die de goddelijke rechtbanken (*mahkama sjar'iyya*) worden genoemd. Er bestaan ook nog andere religieuze regels die

worden toegepast in de rechtbanken van sommige van de moslimlanden, zoals Saoedi-Arabië en Iran.

Het Dar (land) van de Moslims

Daarmee is de werkelijkheid van alle landen waar vandaag de dag moslims wonen dat zij Dar al Koefr (land van ongelof) zijn en niet Dar al Islam (land van Islam). Om deze situatie te kunnen begrijpen, moeten we de werkelijkheid van Dar al Islam en de werkelijkheid van Dar al Koefr begrijpen vanuit het gezichtspunt van de Sjari'a.

Dar al Islam

In de religieuze terminologie wordt Dar al Islam gedefinieerd als het land dat wordt bestuurd volgens de wetten van Islam waarbij de veiligheid (*amaan*) van het land wordt gewaarborgd door de veiligheid van Islam, dat wil zeggen door het gezag en de bescherming van moslims in dit land en daarbuiten, zelfs al zijn de inwoners van het land in meerderheid geen moslim.

Dar al Koefr

In de religieuze terminologie is Dar al Koefr het land dat wordt bestuurd volgens de wetten van koefr waarbij de veiligheid van het land niet wordt gewaarborgd door de veiligheid (*amaan*) van Islam, dat wil zeggen op andere wijze dan door het gezag en de bescherming van moslims, zelfs al is het merendeel van de bevolking moslim.

Wat dus belangrijk is bij de vaststelling of een land Dar al Islam of Dar al Koefr is, is niet het land zelf of de inwoners van het land maar de wetgeving en de veiligheid (*amaan*) van het land. Als de Islamitische wetgeving van kracht is en de veiligheid door moslims wordt gewaarborgd is het land Dar al Islam. Wanneer de wetgeving die van kracht is de wetgeving van koefr is en de veiligheid (*amaan*) niet door moslims wordt gewaarborgd is het land of Dar al Koefr, of

Dar al Harb (Land van Oorlog). Dit inzicht resulteert uit de overlevering van de Profeet (ﷺ), welke is overgeleverd door Soeleiman bin Boeraida. Hij deelde mee dat de Profeet (ﷺ) het volgende had gezegd:

أَدْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنََّّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ

"Roep hen tot Islam, en als zij daarmee instemmen dient dat te worden geaccepteerd en dient men niet tegen hen te strijden. Vervolgens moeten ze worden opgeroepen te verhuizen van hun land naar het land van de Moehadjirien (Dar al Islam) en laat hen weten dat als zij dat doen, zij de rechten van de Moehadjirien zullen genieten en zij dezelfde plichten zullen hebben als de Moehadjirien."

Wat houdt deze hadith (overlevering) in? Het "land van de Moehadjirien" is het land waar met Islam wordt geregeerd en waarvan de veiligheid door Islam gewaarborgd wordt. Als de moslims niet verhuizen van hun land naar het land van de Moehadjirien dan zullen zij ook niet dezelfde rechten als de Moehadjirien genieten, oftewel de rechten van degenen die in het land van de Islam wonen. Deze hadith toont duidelijk aan dat er verschil is tussen degenen die naar het land van de Moehadjirien verhuizen en degenen die niet naar het land van de Moehadjirien verhuizen. In de tijd van de Profeet (ﷺ) was Dar al-Moehadjirien het Dar al Islam, alle andere landen daarbuiten waren Dar al Koefr.

Uit deze hadith is de definitie van Dar al Islam en Dar al Koefr of Dar al Harb afgeleid. Als een land als Islamitisch of als koefr wordt aangeduid dan zegt dit iets over de regering en het gezag. Het is duidelijk dat de vaststelling van de identiteit van het Dar wordt gebaseerd op de vaststelling van de identiteit van het gezag (*soeltaan*).

De vaststelling van het gezag moet gebaseerd zijn op twee punten:

1. De behartiging van belangen, oftewel op basis van de wetten waarmee de belangen worden behartigd;
2. De macht die de burgers beschermt en die de wetten in de praktijk brengt, oftewel de veiligheid (*amaan*) van land.

Bovendien zijn er nog andere aanwijzingen betreffende het toepassen van de wetten. Allah (ﷻ) zegt:

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

"Zij die niet regeren op basis van hetgeen door Allah is geopenbaard zijn de ongelovigen" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Ma'ida 5, vers 44)

Een andere aanwijzing wordt gevonden in de hadith van Auf ibn Malik betreffende de slechte Imams, waarin deze de Profeet (ﷺ) vroeg:

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُنَابِذُهُم بِالسَّيْفِ فَقَالَ لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ

"Oh, Profeet van Allah. Moeten wij hen met het zwaard bevechten?"
De Profeet (ﷺ) antwoordde:

لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ

"Nee, niet zo lang ze het gebed onder jullie verrichten"

En in de hadith overgeleverd door Oebaada ibn As-Saamit die gaat over de gelofte van trouw (*bai'a*) wordt het volgende gezegd:

وَأَنْ لَا تُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

"En dat wij niet met de leiders zullen twisten tenzij er duidelijke koefr (*koefr boewah*) onder jullie plaatsvindt waarvan Allah een duidelijk bewijs heeft gegeven" (Boechari). Ook in Tabarani wordt hierover gesproken. Er wordt gezegd: **كفرا صراحا** "openlijk koefr" (*koefr soeraah*).

Dit maakt duidelijk dat het een verplichting is voor moslims om de oorlog te verklaren aan de regering als er niet op basis van de wetten van Allah (ﷻ) wordt geregeerd en het toont aan dat het in de praktijk brengen van Islam een voorwaarde is voor Dar al Islam; indien in het land dit niet het geval is moet tegen de heerser gestreden worden.

De Veiligheid (amaan)

Dat de veiligheid (*amaan*) voort dient te komen uit de veiligheid van Islam, oftewel het gezag van moslims, blijkt uit de volgende uitspraak van Allah (ﷻ):

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

"Allah staat niet toe dat de ongelovigen het gezag (soeltaan) hebben over de gelovigen" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan an Nisaa' 4, vers 141)

Dit maakt duidelijk dat de ongelovigen niet het gezag over de gelovigen mogen hebben. Als aan hen het gezag wordt gegeven houdt dit in dat de veiligheid (of: de bescherming) van moslims in handen van koefr is en niet in handen van Islam. Bovendien heeft de Profeet (ﷺ) opdracht gegeven ieder land dat zich niet aan de soeltaan (gezag) van moslims heeft onderworpen binnen te vallen, en hij (ﷺ) ging de strijd met hen aan of de inwoners nu moslim of niet-moslim waren. Anas heeft het volgende overgeleverd:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا غَزَا قَوْمًا لَمْ يُغْرَ حَتَّى يُصْبِحَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَعَارَ بَعْدَ مَا يُصْبِحُ

"Als de Profeet (ﷺ) mensen aanviel deed hij dat pas in de ochtend. Als hij de adhan (oproep tot gebed) hoorde zag hij er van af, en zo niet, dan viel hij na zonsopgang aan". En Assam Almoenzy vertelde het volgende: De Profeet (ﷺ) zei altijd tegen de expedities die hij erop uit stuurde:

إِذَا رَأَيْتُمْ مَسْجِدًا أَوْ سَمِعْتُمْ مُنَادِيًا فَلَا تَقْتُلُوا أَحَدًا

"Als je een moskee hebt gezien of de oproep tot het gebed hebt gehoord, mag er niemand worden gedood." De adhaan en de moskee worden beschouwd als symbolen van Islam. Dit houdt niet in dat voorkomen dient te worden dat een land dat door moslims wordt bewoond, aangevallen wordt of dat er tegen dit land niet gevochten mag worden. Het houdt in dat het belangrijk is dat de bevolking van het land niet wordt gedood maar dat het land wel wordt binnengevallen. Het betekent dat het land wordt beschouwd als Dar al Harb of Dar al Koefr omdat, hoewel de symbolen of gebruiken van Islam er aanwezig zijn, het land niet door het gezag van de Profeet (ﷺ) wordt beschermd, oftewel door het gezag en de bescherming van Islam. Om deze reden wordt het beschouwd als Dar al Harb en behoort het net als ieder land dat Dar al Harb is, te worden binnengevallen.

De veiligheid (amaan) van de meeste huidige Islamitische landen wordt wel gewaarborgd door de veiligheid en het gezag van moslims. Echter, het is duidelijk dat al de huidige Islamitische landen niet voldoen aan de voorwaarde van Islamitische wetgeving en derhalve kunnen ze - ten spijt - niet beschouwd worden als Dar al Islam ondanks het feit dat het Islamitische landen zijn en haar inwoners bijna allen moslim zijn. Want het is de wetgeving *en* de veiligheid die van belang zijn en niet het land zelf of haar inwoners.

De Samenlevingen in de Moslimlanden is niet-Islamitisch

Een samenleving is een geheel van individuen, denkbeelden, emoties en systemen ter ordening van het leven; niet enkel een verzameling individuen. Dus een samenleving is een groep van mensen tussen wie permanente relaties bestaan. Als er geen sprake is van permanente relaties is een groep mensen eenvoudigweg een groep en geen samenleving. Om dit duidelijk te maken kan men het voorbeeld aanhalen van een groep mensen die tezamen op reis zijn en die zich tezamen aan boord van een schip of een vliegtuig bevinden. Deze groep mensen vormt geen samenleving omdat zodra het vliegtuig is geland of het schip is aangemeerd ieder van deze mensen weer zijnes weegs gaat en is de relatie tussen hen verbroken. Gezien de tijdelijkheid van hun relaties is deze groep geen samenleving. Voordat er sprake kan zijn van een permanente relatie tussen mensen moet er tussen hen een eenheid van denkbeelden, emoties en systemen ter ordening van het leven bestaan. Als er geen sprake is van een eenheid met betrekking tot deze drie elementen, dan bestaat ook de blijvende relatie niet en vormt de groep mensen vervolgens ook geen samenleving.

Dus de samenleving bestaat uit individuen, denkbeelden, emoties en systemen ter ordening van het leven. Daarmee is de samenleving herkenbaar aan de classificatie van deze elementen. De samenlevingen verschillen om deze reden van elkaar, vanwege het verschil in denkbeelden, emoties en systemen ter ordening van het leven tussen de verschillende volken. De samenleving in moslimlanden wordt momenteel gedomineerd door een mengeling van denkbeelden, emoties en systemen ter ordening van het leven, ondanks het feit dat de meeste inwoners van die samenleving moslim zijn. Dus is het niet vreemd dat er sprake is van zichtbare tegenstrijdigheden tussen moslims met betrekking tot denkbeelden en emoties. En vervolgens, hoewel ze allen Islam als hun dien beschouwen, kan men zien dat ze ermee instemmen geregeerd te worden door een kaafir (ongelovige) of een faasiq (grote zondaar), en kan men zien dat zij niet in opstand komen tegen de invoering van koefr systemen. Bovendien kan men zien dat, hoewel ze

verlangen naar de terugkeer van de Islamitische heerschappij, ze vasthouden aan nationalistische, plaatselijke en bekrompen gezichtspunten. En hoewel ze Amerika, Groot-Brittannië en Rusland afschilderen als hun vijand, kan men zien dat ze hulp vragen aan deze landen, vriendschap sluiten met hen en zich tot hen wenden voor de oplossing van hun problemen. En hoewel ze ook vinden dat de gelovigen hun broeders zijn houden ze toch fanatiek vast aan hun ras en land. Dus de Arabier is loyaal aan het Arabisch nationalisme en de Turk aan het Turks nationalisme, is de Iraniër trouw aan Iran en de Irakees aan Irak, de Syriër aan Syrië en de Egyptenaar aan Egypte, enzovoort, zelfs al is dit in strijd met Islam. En hoewel ze beweren in de Islamitische wetten te geloven roepen ze aan de andere kant om democratie, vrijheden, de soevereiniteit van het volk, socialisme en andere denkbeelden die volkomen in tegenspraak zijn met de Islamitische wetten. Bovendien zijn de systemen van de overheden, het economisch systeem, het onderwijssysteem, het buitenlands beleid en de normen en regels die op hen van toepassing zijn, koefr systemen en koefr normen en regels, in al de landen van de moslims. In het licht van al deze feiten is de samenleving in ieder moslimland een niet-islamitische samenleving.

Uit dit alles blijkt dat moslims in moslimlanden feitelijk in een niet-Islamitische samenleving leven in niet-Islamitische landen, anders dan Dar al Islam. Ook maakt dit duidelijk dat nu de Khilafah Staat is vernietigd en Islam niet meer in het dagelijks leven, de samenleving en de staat in de praktijk wordt gebracht, het voor de moslims van essentieel belang is weer de Khilafah te stichten en een Khalifah te benoemen voor de moslims om ervoor te zorgen dat Islam weer wordt nageleefd in het dagelijks leven, de samenleving en de staat. Aan de Khalifah wordt de belofte gedaan dat er naar hem geluisterd zal worden en dat men hem zal gehoorzamen, op voorwaarde dat hij de mensen volgens het Boek van Allah (ﷻ) en de Soenna van Zijn Profet (ﷺ) bestuurt en dat de koefr wetgeving en de koefr systemen worden vernietigd en door de Islamitische wetten en systemen worden vervangen. Enkel op deze manier worden de moslimlanden weer Dar al Islam, worden de samenlevingen in moslimlanden weer één Islamitische samenleving, worden de moslimlanden in de Khilafah Staat verenigd en wordt de rest van de wereld door da'awa (verkundiging) en Djihaad de boodschap van Islam gebracht.

De Zaak van Essentieel Belang

De vraag wat van essentieel belang is voor moslims wordt beantwoord door en afgeleid uit de religieuze regelgeving, welke moslims de verplichting oplegt volgens de Islamitische wetgeving te werken aan de toepassing van deze wetten in het dagelijks leven, de staat en de samenleving. Allah (ﷻ) zegt:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

"En hetgeen de Boodschapper u ook moge geven, neemt het en wat Hij u ook verbiedt, onthoudt u daarvan" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Hasjr 59, vers 7)

Het woord "hetgeen" in deze versregel is niet gespecificeerd en het behelst daarmee een algemeen toepasbare verplichting te aanvaarden hetgeen door de Profeet (ﷺ) wordt opgelegd en te onthouden van hetgeen door de Profeet (ﷺ) is verboden. Allah (ﷻ) heeft ook gezegd:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

"En bestuur hen aan de hand van hetgeen door Allah is geopenbaard en geef niet toe aan hun wensen en wees op uw hoede want zij zouden u kunnen verleiden of doen afwijken van hetgeen u door Allah is geopenbaard" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Ma'ida 5, vers 49)

Allah (ﷻ) heeft ook gezegd:

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

"Degenen die niet regeren met hetgeen door Allah is geopenbaard, zijn de ongelovigen" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Ma'ida 5, vers 44)

Dus eenieder die niet regeert volgens hetgeen door Allah (ﷺ) is geopenbaard is volgens dit vers een ongelovige omdat het woord "hetgeen" in dit versregel opnieuw niet gespecificeerd is en dus alles omvat wat door Allah (ﷺ) is geopenbaard. Daarmee blijkt uit dit versregels dat het een verplichting is te regeren volgens hetgeen door Allah is geopenbaard en aangezien dit tegenwoordig in geen enkel moslimland van toepassing is, is het voor moslims van essentieel belang dat Islam in het dagelijks leven, de staat en de samenleving weer in acht wordt genomen en wordt nageleefd.

In Islam is bepaald dat de maatstaf die geldt voor deze essentiële kwestie de maatstaf van leven of dood is. In een hadith van Auf bin Malik is overgeleverd dat de Profeet (ﷺ) het volgende heeft gezegd:

إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ
وَلَكِنَّ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ

"Er zullen Amiers zijn, van wie u een aantal zult herkennen aan de hand van hetgeen ze doen, en andere zullen door u niet worden herkend. Degene die een hekel aan hen heeft wordt door zichzelf van de zonde genezen, en degene die hen afwijst zal veilig zijn, maar degene die het met hen eens is en hen volgt zal niet veilig zijn."

En aan de Profeet (ﷺ) werd de volgende vraag gesteld:

"Zij zeiden: Oh, Profeet van Allah. Moeten wij hen niet met het zwaard bevechten?" Hij (ﷺ) zei: **"Nee, niet zolang ze onder u de gebeden verrichten."** En Boechari heeft verteld over Oebaada ibn As-Saamit, die heeft overgeleverd:

دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ
وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ
أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

"We zijn door de Profeet (ﷺ) geroepen, en dus hebben we de plechtige belofte gedaan dat we zullen luisteren en gehoorzamen bij

al onze bezigheden, onze gevoelens van afkeer, onze moeilijkheden, onze voorspoed, en bij alles wat ons dierbaar is, en dat over het gezag (van Islam) niet wordt getwist met de leiders, tenzij er duidelijke koefr (*koefr boewah*) onder jullie plaatsvindt waarvan Allah een duidelijk bewijs heeft gegeven". Tabarani heeft dit **كفرا صراحا** "openlijk koefr" (*koefr soerah*) genoemd.

Hoewel in de hadith wordt gesproken over het verrichten van het gebed wordt in feite het ten uitvoer brengen van Islam bedoeld. Hetgeen begrepen dient te worden wanneer de Profeet (ﷺ) spreekt over "het verrichten van het gebed", hetgeen begrepen is door de sahaba (رضي الله عنهم), is het toepassen van Islam in haar volledigheid. De "duidelijke koefr" (**كُفْرًا بَوَاحًا**) waarover wordt gesproken in de hadith van Oebaada ibn As-Saamit slaat op de duidelijke koefr in handelingen van de heersers, oftewel regeren volgens de wetten van de koefr.

De betekenis van beide ahadith is dat de strijd moet worden aangeboden tegen de heersers die de regels van de Islam niet toepassen en de Islamitische gebruiken niet toepassen, en dat wij tegen hen moeten vechten als er koefr wetten worden toegepast weerstand moeten bieden aan hun gezag als zij duidelijke koefr laten zien. Als hen de oorlog wordt verklaard houdt dit in dat de strijd met hen aangaan wordt om hen uit de regering te zetten en om de Islamitische regelgeving weer ingevoerd te krijgen. Deze ahadith tonen duidelijk aan dat van regeren met Islam en het voorkomen van regeren volgens koefr wetten voor de moslims van essentieel belang is.

Beste broeders en zusters,

Als gevolg van de grote onrust in de samenleving nemen kracht en vitaliteit langzaam toe binnen de oemma. Het gevolg hiervan is dat algemeen een collectief verbond gevoeld wordt tussen de individuele personen binnen de oemma. Dit gevoel leidt tot een intellectueel proces waardoor er een discussie ontstaat over de redenen en oorzaken van de onrust, met de bedoeling te komen tot een oplossing

van het probleem. De intellectuele beschouwing betreft zowel het verleden, de huidige en de toekomstige situatie, alsmede de geschiedenis van andere volken en naties en de wijze waarop de renaissance daar plaatsgevonden heeft. Hierbij wordt bijzondere aandacht gegeven aan mogelijke overeenkomsten en verschillen zodat de geest via deze analyse en studie naar de oplossing en het antwoord op de ervaren problemen wordt geloofst.

Wat de moslims betreft, die hebben aan het begin van deze eeuw de meest ernstige gebeurtenis meegemaakt die hun bestaan op zijn grondvesten heeft doen schudden, die hun landen heeft verdeeld, een eind heeft gemaakt aan hun eenheid en hun Khilafah Staat heeft verwoest. Hierdoor is hun levenskracht kapot gemaakt en wordt Islam niet langer in het dagelijks leven, de staat en de samenleving nageleefd. Het gevolg van dit alles was dat de Khilafah Staat werd opgedeeld in landen en regimes die zich, in eerste instantie, onderwierpen aan rechtstreeks bestuur van de ongelovige staten. Later werden zij bestuurd door de marionetten die door de ongelovige staten werden ingefluisterd. Dit had onder andere tot gevolg dat de koefr systemen en koefr regelgeving in alle moslimlanden tot wet werden verheven en in praktijk werden gebracht.

Op deze ernstige gebeurtenis volgde nog een gebeurtenis, waarbij de ongelovige landen en hun agenten (de heersers van de Arabische landen) hebben samengespannen en het land van Palestina hebben gestolen om daar de staat Israël te vestigen. Deze twee gebeurtenissen hebben grote invloed gehad op de ziel van de moslims en dus zijn zij zich voor hun redding gaan inzetten. Als gevolg hiervan zijn er veel Islamitische en niet-Islamitische bewegingen opgericht om deze reddende taak te vervullen, maar zij konden de moslims niet redden van de voortvloeiende en gevolgen van deze twee afschuwelijke gebeurtenissen.

Na de tweede gebeurtenis werd de Hizb ut Tahrir in het leven geroepen, omdat sommige moslims zich stoorden aan de situatie waarin de moslims terecht waren gekomen. Zij begonnen het bestaan

van de Islamitische oemma te bestuderen, zowel in het heden als in het verleden. Zij hebben ook de gebeurtenissen bestudeerd die zich binnen de oemma hebben voorgedaan, de gebeurtenissen waaraan het bloed had gestaan, datgene wat hiervan terechtgekomen was en de oorzaken voor dat alles. Zij hebben het bestaan van moslims en het bestaan van de samenleving in de moslim landen bestudeerd, de relatie van de oemma in deze landen met de heersers en de relatie van deze heersers met de oemma. Ze hebben bestudeerd wat deze heersers de oemma hebben opgelegd met betrekking tot systemen en wetten en ze hebben tevens de ideeën en gevoelens bestudeerd die bestaan bij het merendeel van de moslims in de samenleving.

Uiteindelijk hebben ze dit alles vergeleken met de regels van Islam, na nauwgezet deze regels te hebben bestudeerd en het wezen ervan te hebben begrepen. Zij hebben de bewegingen bestudeerd die opgericht waren om de moslims verlossing te brengen, of zij nu gebaseerd waren op Islam of op iets anders dan de Islam. Deze hele studie leverde een duidelijk, gedetailleerd en uitgekristalliseerd idee op; het is op basis van dit idee dat Hizb ut Tahrir werd opgericht.

Hizb ut Tahrir heeft uit deze studie geconcludeerd dat het voor de Islamitische oemma van essentieel belang is dat de naleving van Islam in het dagelijks leven, de staat en de samenleving weer in acht wordt genomen, en dat de boodschap van Islam door da'awa en Djihaad aan de wereld wordt gebracht.

Op grond van deze conclusie heeft Hizb ut Tahrir haar doelstelling omschreven als het hervatten van de Islamitische levenswijze en het steunen van de Islamitische da'awa. Daarmee is de partij met de oemma aan het werk gegaan om dat doel te bereiken.

Realisatie van de Islamitische Levenswijze

Met het hervatten van de Islamitische levenswijze wordt bedoeld dat de moslims weer moeten handelen conform de regels van Islam. Of het nu gaat om geloofsbelijdenis, godsdienst uitoefening, moraal, transacties, regeringssysteem, economie, sociaalsysteem, onderwijs of buitenlands beleid ten aanzien van andere naties en staten, het is van het grootste belang dat moslimlanden Dar al Islam worden en dat de samenleving in deze landen veranderd in een Islamitische samenleving.

De Islamitische levenswijze kan alleen weer worden hervat door het wederoprichten van de Khilafah en het benoemen van een Khalifah voor de moslims, die de plechtige gelofte (bai'a) om te luisteren naar en te gehoorzamen aan het Boek van Allah (ﷻ) en de Soenna van Zijn Profeet (ﷺ) zou moeten afleggen. Hizb ut Tahrir is er door deze studie in geslaagd vast te stellen wat van essentieel belang is voor moslims en is er zodoende in geslaagd haar doel vast te stellen, het doel dat bereikt moet worden. Hierdoor was men ook in staat te begrijpen volgens welke methode te werk moet worden gegaan teneinde het doel te bereiken. Dit wordt ingegeven door de handelingen die de Profeet (ﷺ) heeft verricht vanaf het moment dat Allah (ﷻ) hem als Boodschapper had gestuurd tot het moment dat de oprichting van de Islamitische Staat in al Medina tot stand werd gebracht.

Deze strijd, de hervatting van de Islamitische levenswijze, moet door een groep gemeenschappelijk ondernomen worden. Het mag niet de strijd van een individu zijn, onder andere omdat het niet mogelijk is het doel te bereiken door middel van een individuele strijd. Ongeacht de verhevenheid van het idee of de geest van het individu, hij dient binnen een groep te werken. Daarom zijn de verrichtingen om te komen tot wederoprichting van de Khilafah en de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ) een gezamenlijke onderneming, en daarom dient het te gebeuren binnen een partij of groep. Dit werk binnen een groep moet politiek van aard zijn en mag alleen maar politiek van aard zijn, omdat de stichting van de Khilafah en de benoeming van een Khalifah een politieke activiteit is. En omdat regeren volgens hetgeen door Allah (ﷻ) is geopenbaard een politieke activiteit is, kan het dus alleen maar een politieke activiteit zijn.

Niet-politieke Organisaties

De organisaties die opgericht zijn geworden en zich bezig houden met niet-politieke activiteiten hebben geen relatie met de zaak die voor moslims van essentieel belang is en zijn om die reden niet in staat het doel te bereiken dat de moslims voor ogen (moeten) hebben en waar zij aan moeten werken, zijnde het stichten van de Khilafah en de wederinvoering van de regelgeving gebaseerd op hetgeen door Allah (ﷻ) is geopenbaard. Voorbeelden van dergelijke organisaties zijn:

A. De organisaties die zijn opgericht voor activiteiten op het gebied van welzijn, zoals voor het bouwen van scholen en ziekenhuizen, voor hulp aan de armen, weeskinderen en andere behoeftigen. Hoewel moslims door Islam worden aangespoord zich in te zetten voor deze welzijnsactiviteiten hebben zulke activiteiten geen relatie met de zaak voor moslims van essentieel belang. Bovendien zal door deze activiteiten niet het doel worden bereikt dat door moslims moet worden bereikt en waar zij zich voor moeten inzetten. Degenen die zich met deze activiteiten bezighouden worden afgeleid van de opdracht te werken aan het herstel van de heerschappij van Allah (ﷻ). Buiten dit, deze welzijnsactiviteiten moeten beschouwd worden als onderdeel van de voortdurende zorg voor het volk en in Islam is dit een taak en verantwoordelijkheid van de staat, niet een plicht voor groeperingen of individuele personen. Tijdelijke welzijnsactiviteiten worden niet gezien als onderdeel van de permanente zorg voor het volk en dus zijn ze gegrond en gebiedt de religieuze regelgeving individuen ze uit te voeren. Maar ook dit heeft geen relatie met de voor moslims essentiële zaak.

B. De organisaties die zijn opgericht voor het verrichten van da'awa met betrekking tot de aanbidding en trouw aan de Soenna (mandoebaar), die de mensen oproepen tot aanbidding te komen ('ibada) en de Soenna in acht te nemen. Weliswaar is dit iets wat door Islam wordt (aan)bevolen, omdat het deel uitmaakt van Islam en deel uitmaakt van de deugdzaamheid die moslims volgens Allah (ﷻ) zouden moeten wensen, Allah (ﷻ) heeft gezegd:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Laat er onder u een groep zijn die oproept tot het goede (Islam), het goede gebiedt en het slechte verbiedt" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraaan, soera aali 'Imraan 3, vers 104)

Maar het oproepen tot *'het goede (Islam)'* en het in acht nemen van de Soenna (mandoebaar) is onderdeel van Islam en de oproep zou moeten zijn dat men moet handelen in totale overeenstemming met Islam; of het nu gaat om geloofsbelijdenis, godsdienstoefening, moraal, transacties, regeringssysteem, economie, sociaalsysteem, onderwijs, buitenlands beleid of de overige goddelijke regels. Als de activiteit zich beperkt tot het verrichten van da'awa voor de godsdienstoefeningen en het in acht nemen van de Soenna (mandoebaar) is er geen sprake van werken aan de voor moslims essentiële kwestie en hiermee zou niet het doel worden bereikt waaraan moslims moeten werken en dat zij moeten bereiken. Vergelijkbaar met deze organisaties zijn de organisaties die zijn opgericht om serieuze aandacht te geven aan de overleveringen van de Profeet (ﷺ), en ze nauwkeurig bekijken.

Door de tijd en aandacht die aan dit soort activiteiten en vergelijkbare zaken wordt besteed, wordt de opgerichte groepering afgehouden van het noodzakelijke werk dat de moslims door Allah (ﷻ) als plicht is opgedragen. Dit werk is het beëindigen van de koefr regelgeving en het opnieuw in acht nemen van de regels van Islam in het dagelijks leven, de samenleving en de staat.

C. De organisaties die zijn opgericht om, of betrokken te zijn bij het schrijven en publiceren van Islamitische boeken, en die schrijven en publiceren over de Islamitische cultuur, of zich bezig houden met prediken en de mensen de weg wijzen naar de waarheid. Deze zijn allemaal nobele activiteiten, maar het is niet de manier om de voor moslims essentiële kwestie op te lossen. En het is ook niet de manier om de Khilafah op te richten en Islam terug te brengen in de werkelijkheid van het dagelijks leven, de staat en de samenleving.

Als de ideeën waarnaar gehandeld moet worden geen politieke ideeën zijn en in de werkelijkheid van het dagelijks leven geen plaats krijgen, dan blijven het theoretische ideeën die in de boeken en in de gedachten van de mensen blijven opgeslagen. We weten allemaal dat de Islamitische bibliotheek vol staat met honderdduizenden waardevolle Islamitische boeken over de Islamitische cultuur maar zij zijn niet in beweging. Als de ideeën dus geen politiek perspectief hebben omdat er niet mee wordt gewerkt en ze in het dagelijks leven geen plaats hebben blijven het starre ideeën en gebeurt er niets mee. We zien duidelijk dat aan de universiteiten die zich gespecialiseerd hebben in het onderwijzen van Islam en de cultuur van Islam, zoals Al Azhar, Az Zaytoena, An Nadjaf en andere, Islam als theoretisch en academisch vak wordt gedoceerd en niet als iets dat vanuit praktisch perspectief moet worden bestudeerd teneinde in de praktijk te worden gebracht. Ieder jaar studeren er duizenden wetenschappers af aan deze universiteiten maar het zijn feitelijk slechts bewegende boeken omdat zij Islam enkel vanuit theoretisch perspectief hebben bestudeerd en niet als iets dat bestudeerd moet worden omdat ernaar gehandeld moet worden en iets dat moet worden overgedragen en een plaats moet krijgen in de werkelijkheid van het dagelijks leven, de staat en de samenleving. Zodoende is het ook niet vreemd te merken dat voor deze afgestudeerden de goddelijke regels en de maatstaf van Islam, de halal en de haram, niet het uitgangspunt vormen voor hun zienswijze op het leven, niet het uitgangspunt voor hun daden zijn en niet het uitgangspunt zijn voor hun mening over kleine en grote gebeurtenissen in het leven.

D. De verenigingen en organisaties die werken aan het opleggen van 'het goede' (*al m'aroeif*) en 'het slechte' (*al moenkar*) verbieden. Dit maakt weliswaar deel uit van de plicht die de moslims door Allah is opgelegd, want Allah (ﷻ) zegt:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Laat er onder u een groep zijn die oproept tot het goede (Islam), het goede gebiedt en het slechte verbiedt" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera aali 'Imraan 3, vers 104)

Maar het gebieden van 'het goede' en het verbieden van 'het slechte' is iets waartoe moslims onder alle omstandigheden verplicht zijn, of het nu wel of niet om een Khilafah staat gaat, en of de Islamitische regelgeving nu wel of niet door de regering wordt toegepast. Zowel het opleggen van 'het goede' en het verbieden van 'het slechte' bestond reeds in de tijd van de Profeet (ﷺ) en daarna ten tijde van de Khoelafaa (رضي الله عنه) die de juiste weg bewandelden, en de andere Khoelafaa die volgden, en dit zal blijven bestaan tot in lengte der dagen. Maar het is niet de juiste manier om de Khilafah op te richten en Islam terug te brengen in het dagelijks leven, de staat en de samenleving. Echter, het maakt wel deel uit van het werk dat gedaan moet worden om de Islamitische levenswijze weer op te kunnen pakken, omdat het ook inhoudt dat de heersers zich aan die opdracht houden en hen wordt opgedragen zich te houden aan 'het goede' en zich te onthouden van 'het slechte'. Het werk om te komen tot het hervatten van de Islamitische levenswijze houdt echter meer in dan het gebieden van 'het goede' en het verbieden van 'het slechte'.

Hier willen we nu ieders aandacht vestigen op het feit dat er verschil bestaat tussen bezig zijn met het opleggen van 'het goede' en het verbieden van 'het slechte', en het bezig zijn met het laten verdwijnen van 'het slechte'. Het opleggen van 'het goede' en het verbieden van 'het slechte' blijft slechts beperkt tot woorden, maar het uit de weg ruimen van 'het slechte' is niet alleen maar een kwestie van woorden. Dit mag ook door middel van fysieke inspanning. Dit valt af te leiden uit hetgeen door de Profeet (ﷺ) is verklaard en dat door Moeslim van Abu Said al Khoedri is overgeleverd. De Profeet (ﷺ) heeft hierbij het volgende gezegd:

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعِزَّهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ
وَذَلِكَ أضعفُ الإيمانِ

"Wie een moenkar waarneemt moet het veranderen met zijn hand. Indien hij hier niet toe in staat blijkt, dan met zijn tong. Indien hij hier niet toe in staat blijkt, dan met zijn hart, en dat is de zwakste vorm van imaan."

Afhankelijk van de manieren waarop een eind aan de moenkar gemaakt kan worden mag er door individuele personen fysiek geweld worden gebruikt, zoals de woorden van de hadith al aangeven. Maar, of er door individuen geweld mag worden gebruikt om een eind te maken aan de moenkar hangt tevens af van de vraag of het mogelijk is er een eind aan te maken, zoals uit de woorden van de hadith blijkt. Verder mag dit enkel op voorwaarde dat dit geen ernstige ordeverstoring (*fitna*) tot gevolg heeft, of tot moord of wapengebruik leidt. Dit is van belang waar individuele personen zich bezig houden met het uit de weg ruimen van de moenkar. Dit punt heeft geen relatie met hetgeen wordt ondernomen om de Khilafah te stichten en Islam weer in te voeren in het dagelijks leven, de staat en de samenleving. De hadith waarin staat dat de handen mogen worden gebruikt is niet van toepassing op de heerser. Dit is omdat de hadith moslims verplicht de heerser te gehoorzamen, zelfs als deze onjuist heeft gehandeld of de oemma de rechten heeft ontnomen, tenzij hij opdracht geeft tot zonde. Andere ahadith verbieden ook dat de wapens tegen hem worden opgenomen tenzij hij duidelijke koefr (koefr boewah) ten toon spreidt. Moeslim heeft gesproken over Nafi'a over Ibn Oemar betreffende de volgende uitspraak van de Profet (ﷺ):

السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ فَإِذَا أُمِرَ
بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ

"Het luisteren en gehoorzaamheid is verplicht op de moslim ongeacht hij ervan houdt of haat, tenzij hem de opdracht tot ongehoorzaamheid (m'asiya) wordt gegeven en als de opdracht tot ongehoorzaamheid wordt gegeven behoort hij niet te luisteren en te gehoorzamen."

M'asiya betekent zonde. Als hem iets wordt opgedragen met m'asiya bestaat de plicht om te luisteren en te gehoorzamen niet. En al-Boechari heeft overgeleverd van Ibn 'Abbas dat de Profeet (ﷺ) zei:

مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شِبْرًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً

"Als iets wat uw Amier doet u niet bevalt, moet u uw geduld bewaren, omdat een ieder die zich aan het gezag van zijn Amier onttrekt, al is het slechts een handbreedte, en dan sterft, de dood van Djahiliyya (onwetendheid) zal sterven." En Al Boechari heeft van 'Abdoellah overgeleverd dat hij heeft gezegd dat de Profeet (ﷺ) heeft gezegd:

إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي أَتْرَةً وَأُمُورًا تُنْكَرُونَهَا

"U zult na mij egoïsme meemaken en dingen die verboden zijn."

قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ

Zij zeiden: "Wat beveelt u ons te doen, Oh Profeet van Allah?"

قَالَ أَدُوا إِلَيْهِمْ حَقَّهُمْ وَسَلُّوا اللَّهَ حَقَّكُمْ

Hij (ﷺ) zei: **"Geef hen hun recht, en vraag Allah u uw recht te geven."** Ondanks het feit dat de Profeet (ﷺ) de moslims de opdracht heeft gegeven de heersers te gehoorzamen, zelfs als zij het volk hun rechten ontnemen, heeft hij de moslims ook de verplichting opgelegd hen op hun taak te wijzen en hun bezigheden te verbieden door hen tegen te spreken en hen op hardvochtige wijze mondeling aan te vallen, omdat moslims toestemming hebben zich ervan te verzekeren dat de heerser zijn plicht nakomt. Zij moeten hem de verboden zaken ontzeggen. oem Salama heeft gezegd dat de Profeet (ﷺ) heeft gezegd:

إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أُمْرَاءٌ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكَرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِئَ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ
وَلِكُنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ

"Er zullen Amiers zijn, van wie u een aantal zult herkennen aan de hand van hetgeen ze doen, en andere zullen door u worden afgewezen. Degene die een hekel aan hen heeft wordt van de zonde genezen, en degene die hen afwijst zal veilig zijn, maar degene die het met hen eens is en hen volgt (zal niet veilig zijn)." Dus hij die een hekel heeft aan de moenkar moet het veranderen, en wie niet in staat is het te veranderen - maar het in zijn hart afwijst - zal vrij zijn van zonde. Hij die instemt met wat er wordt gedaan en hen volgt in hun verrichtingen is niet vrij van zonde en zal niet veilig zijn. De Profeet (ﷺ) heeft verder gezegd:

سيد الشهداء حمزة ورجل قام الى امام جابر فنصحه فقتله

"De grootste martelaar is Hamza en de man die opstond tegen een onrechtvaardige Imaam, hij gaf hem advies (gebood het goede en verbood het slechte) en werd gedood." En hij (ﷺ) zei:

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانِ جَابِرٍ

"De beste Djihad is een woord van waarheid tegen een onrechtvaardige heerser." Door de Sjari'a is het gebruik van fysieke kracht tegen de heerser en het gebruik van wapens om tegen hem te vechten als hij zich schuldig zou maken aan een moenkar verboden behalve ingeval er sprake is van een heerser die zich duidelijk schuldig maakt aan koefr, wat wil zeggen indien hij rechtspreekt volgens de koefr regelgeving of als hij zwijgt over de koefr overheersing in de landen. In dat geval dient er tegen hem te worden gestreden en moeten de wapens tegen hem worden opgenomen. Zijn gezag moet worden bevochten totdat hij zich onthoudt van het gebruik van de koefr regelgeving. Als hij dat niet zou doen worden de wapens tegen hem opgenomen en wordt er tegen hem gestreden met de bedoeling een einde te maken aan zijn macht, met de bedoeling de goddelijke regelgeving terug te brengen en toe te passen. In de hadith verteld door oem Salama wordt gezegd:

قَالُوا أَفَلَا نَقَاتُهُمْ

“Zei zeiden: ‘Moeten wij hen niet doden?’ Hij (ﷺ) zei: **"Nee, niet zo lang zij bidden."** In een andere hadith werd gezegd: "Vechten wij dan niet tegen hen? Hij (ﷺ) zei:

لَا مَا صَلَّوْا

"Nee, niet zo lang zij het gebed verrichten." En in de hadith van Auf ibn Malik wordt gezegd:

قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَ لَا مَا صَلَّوْا

“Er werd gezegd: ‘Oh, Profeet van Allah. Moeten wij hen dan niet bestrijden met het zwaard?’ Hij (ﷺ) zei: ‘**Nee, niet zo lang het gebed verrichten.**’” Het instellen van het gebed in deze context wil zeggen het instellen van de regels van Islam. Hoewel het gebed deel uitmaakt van Islam wordt met het gebed in de hadith de Islamitische regelgeving bedoeld. En Oebaada ibn as Saamit zegt:

وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

"En dat wij niet zullen twisten met de leiders tenzij er duidelijke koefr (*koefr boewah*) wordt waargenomen waar Allah een duidelijk bewijs voor heeft gegeven." Tabaraani heeft gezegd: *كفرا صراحا* "openlijke koefr" (*koefr soerah*). En in de vertelling van Ahmed wordt gezegd:

مَا لَمْ يَأْمُرُوكَ بِإِثْمٍ بَوَاحًا

"Tenzij u bemerkt dat hij u duidelijke zondige (*ithm*) opdrachten geeft". Al deze ahadith tonen aan dat er een plicht bestaat om de wapens op te nemen tegen de heerser en tegen hem te strijden als hij er duidelijk sprake is van koefr zoals Allah (ﷻ) dat heeft laten zien, oftewel als hij volgens koefr regelgeving zou regeren. Maar de wapens kunnen alleen worden opgenomen tegen de heerser en zijn gezag kan alleen maar worden betwist als het zeer waarschijnlijk is dat de heerser kan worden afgezet, omdat in de hadith die het

gebruik van lichamelijk geweld toestaat om een einde te maken aan de moenkar het gebruik van geweld afhangt van de vraag of dit mogelijkkerwijs de moenkar beëindigt. Daarom staat er in de hadith:

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلسَانِهِ

"indien hij hier niet toe in staat blijkt, dan (veranderd hij het) met zijn tong". Maar als het niet kan is men niet verplicht de wapens op te nemen en tegen de heerser te vechten; dan is het beter om voorbereidingen te treffen voor het moment dat de macht wordt overgenomen en is het beter dat men zich verzekert van de hulp van degenen die aan de macht zijn. En als dit dan eenmaal is geregeld moeten de wapens tegen de heerser worden opgenomen en moet de strijd met hem worden aangegaan.

Maar de verplichting om de wapens tegen de heerser op te nemen en tegen hem te vechten ingeval er sprake is van duidelijke koefr, is alleen van toepassing als het land Dar al Islam is waarin de Islamitische regelgeving is ingevoerd en waarin de heerser vervolgens openlijke koefr ten toon spreidt. Dit is gebaseerd op hetgeen de hadith van Oebaada ibn as Saamit en At Tarabaani verklaart: "Tenzij er sprake is van duidelijke koefr (*koefr soerah*)" en "tenzij u openlijke koefr bemerkt." Gesproken wordt over de situatie waarin dit gedrag nog nooit eerder opgevallen was en waar Islam dus al eerder ten uitvoer was gebracht maar de heerser in plaats van die Islamitische regelgeving plotseling openlijke en duidelijke koefr regelgeving toepast. Maar als het land een koefr land was en de Islamitische regelgeving niet was ingevoerd zou er aan het bewind van de heerser die de moslims bestuurt een einde moeten worden gemaakt door het toepassen de methode van Noesra, oftewel door het verzekeren van steun. Dit namelijk is de methode die door de Profeet (ﷺ) toegepast is bij de stichting van de Islamitische Staat en de invoering van de Islamitische regelgeving.

E. De groeperingen en organisaties die opgericht zijn met het doel op te roepen tot goede zeden teneinde de samenleving te hervormen. De oproep tot goede zeden heeft betrekking met de oproep tot deugdzaamheid, waartoe alle moslims volgens Allah (ﷻ) moeten oproepen, maar deze oproep tot goede zeden roept eigenlijk op tot handelen in overeenstemming met slechts een deel van de Islamitische regelgeving terwijl de oproep zou moeten gelden voor de totale Islamitische regelgeving. En er zou moeten worden opgeroepen tot de invoering van de Islamitische regelgeving in het dagelijks leven, de staat en de samenleving. Deze oproep richt zich dan ook voornamelijk op de individuele godsdienstregels die in het bijzonder voor het individu gelden en niet zozeer op de algemene regelgeving die betrekking heeft op de gemeenschap binnen de staat, het dagelijks leven en de samenleving. Deze oproep tot zedelijkheid leidt niet tot een hervorming van de maatschappij en ook niet tot de renaissance van de oemma. Dit komt omdat hervorming van de samenleving inhoudt dat de ideeën en gevoelens die deze samenleving beheersen worden hervormd, evenals het (maatschappelijk) systeem dat voor die samenleving geldt. Uiteindelijk dienen namelijk de heersende publieke opvattingen in de samenleving te worden hervormd. Dit is omdat de samenleving uit individuen bestaat tezamen met gevoelens en systemen, en een hervorming van het totaal (de samenleving) kan enkel tot stand komen als de afzonderlijke elementen worden hervormd. Dus hervorming van het individu moet gebeuren door het hervormen van de ideeën en gevoelens van het individu en door hervorming van het maatschappelijk systeem dat zijn leven regelt. Bovendien leidt de oproep tot zedelijkheid ook niet tot de renaissance van de oemma, omdat enkel de intellectuele verheffing leidt tot de renaissance. Als we naar Europa en Amerika kijken zien we dat er sprake is van renaissance. Maar we kunnen tevens zien dat deze renaissance niet juist is omdat de juiste renaissance de intellectuele verheffing is die gebaseerd is op de juiste religie. Dus, hoewel er sprake is van renaissance in Europa en Amerika verkeren zij ethisch gezien in staat van verval en leven zij in een samenleving die overeenkomt met een samenleving waarin het vee en de dieren leven.

Door het oproepen tot zedelijkheid wordt de voor moslims essentiële kwestie niet opgelost en het is tevens geen manier om het doel te bereiken waar de moslims in opdracht van Allah aan moeten werken, namelijk de oprichting van de Khilafah en zorgen voor de hernieuwde naleving van Islam in het dagelijks leven, de staat en de samenleving en het brengen van deze boodschap naar de wereld door middel van da'awa en Djihaad. Om de voor moslims essentiële zaak te kunnen oplossen en om het doel waar zij naar streven te kunnen bereiken dient de Khilafah te worden opgericht teneinde de Islamitische wetgeving van toepassing te laten zijn en in de praktijk te kunnen brengen in het dagelijks leven, de staat en de samenleving en teneinde de boodschap van de Islam door da'awa en Djihaad aan de wereld te kunnen brengen. Omdat dit hun taak is hebben moslims de plicht om politieke organisaties op te richten die hun grondslag vinden in de Islamitische gedachte en die politiek werk verrichten en daardoor werken aan de oprichting van de Khilafah en het terugbrengen van de heerschappij van Allah (ﷻ). Dit is de reden achter de oprichting van Hizb ut Tahrir, nadat men had begrepen wat essentieel is met betrekking tot de moslims en men zich had gerealiseerd welk doel de moslims dienen te realiseren.

Hizb ut Tahrir

Hizb ut Tahrir is een politieke partij die de ideologie van Islam als uitgangspunt heeft. De partij houdt zich bezig met politieke activiteiten en het uitgangspunt van de partij is de Islamitische ideologie. De partij werkt met en te midden van de oemma, teneinde te bereiken dat het weer als essentieel wordt gezien dat de Islamitische ideologie wederom wordt nageleefd in het dagelijks leven, de staat en de samenleving, met als uiteindelijk resultaat de oprichting van de Khilafah en de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ).

Hizb ut Tahrir is een politieke organisatie die is opgericht op een Islamitische grondslag. Het is geen godsdienstige of priesterlijke organisatie en het is ook geen academisch theoretische of educatieve organisatie. Het is ook geen organisatie die zich bezighoudt met welzijnswerk. De Islamitische gedachte waarop de partij is gebaseerd wordt belichaamd in de individuen die deel uitmaken van de partij en het is ook deze Islamitische gedachte die aan de oemma wordt verkondigd met de bedoeling dat er in overeenstemming met deze gedachte wordt gehandeld en met de bedoeling deze gedachte samen met de partij uit te dragen teneinde te komen tot naleving van de Islamitische gedachte in de werkelijkheid van het dagelijks leven, de staat en de samenleving. Deze Islamitische gedachte vormt de ziel van het partij lichaam, het is de kern van de partij, het geheim van het bestaan van de partij en het vormt de band tussen de afzonderlijke individuele leden van de partij.

Het doel van Hizb ut Tahrir is ervoor te zorgen dat moslims de Islamitische levenswijze weer oppakken en dat zij de Islamitische da'awa uitdragen en bereiken dat het doel wat voor moslims van essentieel belang is wordt gerealiseerd. Hervatting van de Islamitische levenswijze houdt in dat moslims terug moeten keren naar de Islamitische manier van leven in het land van Islam, in een Islamitische samenleving waarin de Islamitische ideeën en gevoelens overheersen en waarin de Islamitische systemen en wetten ten uitvoer worden gebracht, zodat alle maatschappelijke

aangelegenheden plaatsvinden in overeenstemming met de religieuze regelgeving, waarbij de heersende mening in de samenleving de halaal en de haraam is. Dit zou een afspiegeling zijn van de Islamitische staat die de Khilafah is, waar de moslims een Khalifah benoemen en zweren dat zij naar hem zullen luisteren en hem zullen gehoorzamen, op voorwaarde dat hij regeert aan de hand van het Boek van Allah (ﷻ) en de overleveringen van Zijn Boodschapper (ﷺ), en op voorwaarde dat hij de boodschap van Islam uitdraagt aan de wereld door middel van da'awa en Djihaad. De partij heeft zich ten doel gesteld toe te zien op een juiste renaissance van de oemma op basis het verlichte idee dat op haar beurt weer is gebaseerd op de Islamitische 'aqieda (geloofsovertuiging). De partij probeert de vroegere glorie en macht van de Islamitische Staat te herstellen, zodat het initiatief wordt weggehaald bij de andere staten, naties en volkeren en zij probeert te bewerkstelligen dat de Islamitische Staat weer de meest vooraanstaande staat van de wereld wordt zoals het ook in het verleden het geval was toen de Islamitische Staat voor de wereld zorgde en de zaken van de wereld behartigde met inachtneming van de Islamitische wetgeving.

De partij stelt zich ook ten doel de boodschap van Islam uit te dragen aan de wereld en de oemma aan te voeren in de strijd tegen koefr en tegen de koefr-systemen en ideeën, totdat Islam over de hele wereld verspreid is. De functie van Hizb ut Tahrir is het uitdragen van de boodschap van Islam om een eind te maken aan de corrupte samenleving die tegenwoordig de overhand heeft in de moslimlanden en om de samenleving te veranderen in een Islamitische samenleving. Dit gebeurt door het veranderen van het niet-Islamitische denken van de huidige samenleving in Islamitisch denken, zodat dit de algemeen geldende opvatting wordt onder het volk en het ingeburgerde denkbeelden worden, als gevolg waarvan men wel gedwongen wordt ze in de praktijk te brengen en dienovereenkomstig te handelen. Bovendien heeft Hizb ut Tahrir tot taak genomen de niet-Islamitische gevoelens van de huidige samenleving te veranderen in Islamitische gevoelens die alleen goedkeuren wat Allah (ﷻ) en Zijn Boodschapper (ﷺ) behagen en alles afwijzen wat de woede van Allah (ﷻ) en Zijn Boodschapper (ﷺ) opwekt. En Hizb ut Tahrir heeft tot taak genomen de

niet-Islamitische relaties die in de huidige samenleving bestaan te veranderen in Islamitische relaties die volgens de regels en oplossingen van Islam ten uitvoer worden gebracht.

Deze activiteiten van de partij zijn politieke activiteiten, omdat de partij door middel van deze activiteiten toeziet op de aangelegenheden die het volk aangaan en de partij doet dit in overeenstemming met de religieuze regelgeving en oplossingen van Islam. Dit is omdat politiek toeziet op de belangen van het volk door middel van de regels en oplossingen, in dit geval die van Islam. Al deze politieke activiteiten waar de partij zich mee bezig houdt richten zich op het cultiveren van de oemma aan de hand van de Islamitische cultuur, zodat Islam als model dient en de oemma wordt gelouterd van verdorven geloofsovertuigingen, verkeerde gedachten en verkeerde denkbeelden; en ook van de gevolgen van koefr gedachtes en denkbeelden. De politieke activiteiten richten zich ook op de intellectuele strijd, die tot uitdrukking wordt gebracht in de strijd tegen koefr ideeën en systemen en ook in de strijd tegen verkeerde gedachten en verkeerde denkbeelden, door hun valsheid en onjuistheid te laten zien en de aandacht hierop te vestigen en door de Islamitische regels die in dit opzicht gelden onder de aandacht te brengen. De politieke activiteiten van de partij richten zich ook op de politieke strijd, die duidelijk waarneembaar is in de strijd tegen de ongelovige staten die invloed hebben op de moslimlanden. Het is de bedoeling de oemma tegen hun overheersing te beschermen en te bevrijden van hun invloed en hun intellectuele, opvoedkundige, politieke en militaire wortels uit te roeien; bovendien moeten hun systemen in de diverse moslimlanden worden vernietigd. Deze politieke strijd richt zich ook op de strijd die wordt aangegaan met de heersers in de Islamitische wereld (inclusief de Arabische wereld), om hun daden van verraad en samenzweringen tegen de oemma bekend te maken en te onthullen, waarbij zij op hun plicht worden gewezen en worden aangespoord zich in te zetten om te veranderen vanwege de zelfgenoegzaamheid die ze hebben getoond bij het vervullen van hun plicht ten aanzien van de oemma en bij het behartigen van de zaken van de oemma, en omdat ze de Islamitische wetgeving hebben verloochend, en omdat ze de koefr wetgeving hebben toegepast.

Dus alle activiteiten van de partij zijn politiek van aard en niet opvoedkundig. Het is geen school en ook niet bedoeld voor prediking of begeleiding. Het zijn politieke activiteiten waarbij men te werk moet gaan volgens de bestaande denkbeelden van Islam en de Islamitische regelgeving en oplossingen, waarbij het uitgangspunt is dat die tot wet moeten worden verheven in het dagelijks leven, de staat en de samenleving. De partij draagt Islam uit met de bedoeling dat Islam wordt ingevoerd zodat de Islamitische geloofsovertuiging de grondslag vormt voor de staat en het uitgangspunt is voor de grondwet en de verschillende regels en wetten. Hizb ut Tahrir vond het niet voldoende slechts een algemene partij te zijn met de Islamitische denkbeelden als uitgangspunt, maar de partij wilde zich na studie, discussie en overpeinzing meer gaan richten op:

- Het bestaan van de oemma en de positie die ze had bereikt;
- De werkelijkheid van het leven van de Profeet (ﷺ);
- De werkelijkheid van het leven van de rechtgeleide Khoelafaa (رضي الله عنه) en het leven van de Tabi'ien (de volgelingen);
- De methode en wijze waarop de Profeet (ﷺ) zijn da'awa uitdroeg nadat hij profeet was geworden totdat hij de staat in al Medina had gevestigd en hoe hij daarna in al Medina te werk was gegaan.

Bovendien heeft de partij het Boek van Allah (ﷻ) en de Soenna van Zijn Boodschapper (ﷺ) geraadpleegd, en is de partij nagegaan wat deze twee bronnen als richtlijn gaven met betrekking tot andere bronnen zoals de consensus onder de Sahaba (idjma'a oes Sahaba) en analogie (qiyaas). Ze heeft zich op de hoogte gesteld van de denkbeelden van de Sahaba (رضي الله عنهم) (de metgezellen van de Profeet (ﷺ)), hun volgelingen en de denkbeelden van de Moedjtahid Imams. Na dit alles heeft Hizb ut Tahrir gedetailleerde ideeën, denkbeelden en regels opgesteld en aangenomen die betrekking hebben op de Islamitische gedachte en betrekking hebben op de wijze waarop de Islamitische ideeën moeten worden verwezenlijkt. Dit zijn allemaal Islamitische ideeën en niets anders dan dit; er is niets bij dat niet Islamitisch is of dat door iets niet-Islamitisch beïnvloed is, het zijn zuiver Islamitische ideeën. Ze zijn zuiver gebaseerd op de Oesoel (bronnen) van Islam en wat daar geschreven staat. De partij heeft

deze denkbeelden aangenomen vanwege het krachtige bewijs voor hun waarheid en vanwege de eigen idjtihad en opvatting. De partij is daarom van mening dat al haar ideeën en denkbeelden de juiste zijn, hoewel de mogelijkheid bestaat dat men het niet bij het rechte eind heeft (zoals de geleerden dit altijd zeggen). De partij heeft uit deze ideeën, denkbeelden en regels datgene aangenomen wat zij nodig achtte voor een politieke partij. Om als partij een politieke partij te kunnen zijn, moet de partij de details van de ideeën en werkwijze goedkeuren. Datgene is goedgekeurd wat nodig is om verder te kunnen op de weg van de hervatting van de Islamitische levenswijze en op de weg van de overdracht van de Islamitische da'awa door middel van de oprichting van de Khilafah en de benoeming van een Khalifah; en wel op zodanige wijze dat deze ideeën, regels en denkbeelden laten zien dat Islam een ideologie voor het leven is waarbij ook de 'aqiedah (geloofsovertuiging) hoort en de systemen die alle menselijke problemen van het leven behandelen. Op deze manier is de partij een bijzondere partij geworden. Deze ideeën en regels vormen de band die de individuele leden van de partij bindt en hierdoor wordt de eenheid van de partijstructuur gehandhaafd, alsmede de eenheid van de ideeën van de partij, zodat uiteindelijk de partij de oemma kan verenigen tot één in deze ideeën, denkbeelden en regels. Aangezien de partij van mening is dat het goede denkbeelden zijn, zou het goed zijn als de oemma deze ideeën en denkbeelden als eigen ideeën en denkbeelden zou aanvaarden, om ze vervolgens samen met de partij over te dragen aan de werkelijkheid van het dagelijks leven, de staat en de samenleving.

Uiteindelijk is het hierdoor mogelijk gebleken dat deze ideeën, denkbeelden en regels bekend zijn geworden als de ideeën van de partij in de gehele Islamitische wereld, met inbegrip van de Arabische wereld en in al de andere landen ter wereld. De partij heeft al de ideeën, denkbeelden en regels die door haar zijn aangenomen samengebracht in de vele boeken en brochures die door de partij worden uitgegeven en onder de mensen worden verspreid.

De Methode van Hizb ut Tahrir om Verandering te Bewerkstelligen

De partij Hizb ut Tahrir houdt zich strikt aan de goddelijke regels waar het de methode betreft die gehanteerd wordt om de verandering te realiseren met als doel de herinvoering van de Khilafah, de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ), de verkondiging van de boodschap van Islam aan de wereld, en de manier waarop de da'awa wordt gepresenteerd. Met betrekking tot deze zaken volgt de partij het voorbeeld van de Profeet (ﷺ) en gaat ze te werk zoals hij (ﷺ) bezig was met de vestiging van de staat en zoals hij (ﷺ) de religieuze regels die van belang zijn voor de staat en de samenleving toepaste en de da'awa uitdroeg. De reden hiervoor is dat Allah (ﷻ) moslims de plicht heeft opgelegd de goddelijke regels te volgen. En hij heeft hen de plicht opgelegd het voorbeeld van de Profeet (ﷺ) te volgen en alles te aanvaarden dat hij (ﷺ) namens zijn Heer liet weten. Allah (ﷻ) zegt:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا

"Voorwaar, de Boodschapper van Allah is een goed voorbeeld voor iedereen die Allah en de laatste dag zoekt en veel over Allah spreekt." (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al-Ahzaab 33, vers 21)

En Allah (ﷻ) heeft gezegd:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

"Zeg: volg mij als u in Allah gelooft, en Allah zal u liefhebben en uw zonden vergeven" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera aali 'Imraan 3, vers 31)

En Allah (ﷻ) heeft gezegd:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

"En wat de Boodschapper u ook moge geven, neemt het en wat Hij u ook verbiedt, onthoudt u daarvan" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Hasjr 59, vers 7)

Er zijn nog vele ander versregels waarin wordt aangegeven dat het een plicht is om de Profeet (ﷺ) te volgen en dat men hem als voorbeeld dient te nemen. Hoewel de partij zich ervan bewust is dat de Profeet (ﷺ) eraan werkte de ongelovigen tot Islam te roepen terwijl zij vandaag de dag bezig is de da'awa aan moslims uit te dragen, om hen aan te moedigen zich in te zetten voor de regels van Islam en samen met haar te werken aan de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ); realiseert ze zich ook dat, jammer genoeg, de moslimlanden niet als Dar al Islam kunnen worden beschouwd en dat de samenleving waarin de moslims leven geen Islamitische samenleving is. Als gevolg hiervan richt de partij haar activiteiten op het veranderen van Islamitische landen in Dar al Islam en het veranderen van de samenleving in de Islamitische landen in een Islamitische samenleving. Dit is exact de wijze waarop de Profeet (ﷺ) te werk is gegaan bij de verandering van Mekka tot Dar al Islam, door de Djahiliyya samenleving in Mekka en later in andere landen, te veranderen in een Islamitische samenleving.

Op grond van dit alles heeft de partij aangaande haar methode en aangaande de wijze waarop de da'awa tot Islam wordt uitgedragen, de volgende richtlijnen vastgesteld:

1. De partij draagt de boodschap van Islam uit in reactie op de volgende uitspraak van Allah (ﷻ):

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

"Laat er onder u een groep zijn die oproept tot het goede (Islam), het goede gebiedt en het slechte verbiedt" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera aali 'Imraan 3, vers 104)

De partij onderwerpt zich ook aan de goddelijke regels van Allah (ﷻ), welke de moslims verplichten (fard) te werken en te handelen volgens de regels van Islam en deze regels uit te dragen zodat ze worden toegepast en in de praktijk worden gebracht in het dagelijks leven, de staat en de samenleving. De partij heeft niet simpelweg omdat het haar plicht is de belofte gedaan te zullen oproepen tot Islam, maar met als doel de wederoprichting van de Khilafah en de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ) te realiseren.

2. De partij legt zichzelf beperkingen op door de toepassing van de religieuze regels als enige basis voor al haar activiteiten en bezigheden. Deze regels vormen het uitgangspunt waarop de partij haar denkbeelden baseert over de diverse ideologieën, gedachtes, denkbeelden, voorvallen en gebeurtenissen. De halaal en haraam wordt gerespecteerd als maatstaf voor al haar activiteiten en bezigheden. En de partij gelooft dat zonder enige uitzondering aan Islam de heerschappij toekomt. Als gevolg daarvan gaat de partij openlijk, moedig, duidelijk en uitdagend de strijd aan met alles wat in tegenspraak is met Islam. Of het nu gaat om andere godsdiensten, ideologieën, geloofsovertuigingen, denkbeelden, visies, systemen, gewoontes en tradities. Zelfs als dit inhoudt dat de partij zich blootstelt aan de woede van de mensen die deze denkbeelden aanhangen, en zelfs als die mensen besluiten de strijd met de partij aan te gaan. Dus als het op Islam aankomt zal de partij niemand naar de mond praten en de partij zal degenen met een niet-Islamitische geloofsovertuiging, godsdienst, ideologie en denkbeelden niet zeggen daarbij te blijven, maar de partij zal hen vragen die overtuiging te verlaten omdat het koefr is en Islam te aanvaarden omdat ze de enige juiste ideologie is. Dus de partij beschouwt al de godsdiensten buiten Islam, zoals de Joodse leer en het Christendom en al de ideologieën zoals het communisme, het socialisme en het kapitalisme als koefr godsdiensten en koefr ideologieën en de partij is van mening dat de Joden en Christenen koefaar zijn en dat wie in het kapitalisme, het socialisme of communisme gelooft een kaafir is.

De partij is van mening dat de oproep tot nationalisme, patriottisme, provincialisme of sektarisme allemaal door Islam verboden zijn. De partij is ook van mening dat het haraam is partijen op te richten die oproepen tot kapitalisme, socialisme, secularisme, communisme, vrijmetselarij, nationalisme, patriottisme of sektarisme of enig andere godsdienst buiten Islam, evenals deelname aan of aansluiting bij welke van deze partijen dan ook. De partij onthoudt zich van vleierij, beleefdheid of loyaliteit ten opzichte van de heersers, hun instellingen of normen, onder het voorwendsel dat dit de partij zou kunnen helpen bij het uitdragen van de da'awa. De reden hiervoor is dat het volstrekt haraam is de plicht te vervullen door middel van haraam-methoden. In plaats daarvan zal de partij elke gelegenheid aangrijpen om hen streng te bekritisieren en de partij beschouwt het regeringssysteem dat zij toepassen als een koefr systeem waar een eind aan moet worden gemaakt en waar de Islamitische regels voor in de plaats moeten komen. Bovendien beschouwt de partij deze heersers als onderdrukkers en huichelaars, omdat zij regeren op basis van koefr regels. De partij beschouwt iedereen die de geschiktheid van Islam ontkent en de onbetwistbare regels loochent als een kaafir. De partij zal ook deelname aan het regeringssysteem van de regering afwijzen omdat het gebaseerd is op een koefr bewind en dit is de moslims verboden. Ook is het voor de partij onacceptabel hen te helpen bij economische, onderwijskundige, sociale of morele hervormingen. De reden hiervoor is dat dit soort dienstverlening een vorm van steun aan de onderdrukkers is en bijdraagt aan het voortbestaan van hun verdorven en koefr systemen. In plaats daarvan probeert de partij hen te verwijderen en een eind te maken aan de koefr systemen die zij de moslims opleggen. Dit teneinde de terugkeer van de ahkaam (wetten) van Islam te bewerkstelligen, en deze toe te passen en in praktijk te brengen.

3. De partij werkt aan de volledige tenuitvoerbrengring van Islam, zowel met betrekking tot godsdienstoefeningen (iba'ada) als transacties (mua'amalaat), zedelijke beginselen (achlaaq) en systemen (nizaam). Dit is overeenkomstig hetgeen Allah (ﷻ) heeft gezegd:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

"En regeer op basis van hetgeen Allah heeft geopenbaard" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan soera al Ma'ida 5, vers 49)

En Allah (ﷻ) heeft ook gezegd:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

"En wat de Boodschapper u ook moge geven, neemt het en wat Hij u ook verbiedt, onthoudt u daarvan" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Hasjr 59, vers 7)

Het woord 'wat' (مَا) dat in beide versregels voorkomt heeft een algemene betekenis en is van toepassing op iedere regel die Allah (ﷻ) heeft geopenbaard en op alles wat de Profeet (ﷺ) duidelijk heeft gemaakt. Dus is de verwezenlijking van alles wat door Allah (ﷻ) is geopenbaard en door de Profeet (ﷺ) is duidelijk gemaakt een plicht en er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de ene regel en de andere; tussen de ene plicht en de andere, omdat het verplicht is te zorgen voor de verwezenlijking en toepassing van alle regels en plichten. Het is niet toegestaan enkele regels en plichten te verwezenlijken en andere regels en plichten te negeren. Het is ook niet toegestaan ze geleidelijk te verwezenlijken of toe te passen, omdat we de plicht hebben ons te houden aan alle regels en plichten. Daarom moeten zij totaal worden verwezenlijkt. Bovendien is het zo dat, als de werkelijkheid in tegenspraak lijkt met Islam, het niet is toegestaan Islam zodanig te interpreteren dat ze overeenkomt met de werkelijkheid zoals waargenomen, omdat dit een verdraaiing van Islam zou zijn. In plaats daarvan is het onze plicht de werkelijkheid zodanig te veranderen dat de werkelijkheid zich aan de Islam aanpast.

4. De partij heeft bepaald dat de wijze waarop de partij de da'awa uitdraagt uit drie fases bestaat. Deze werkwijze is gebaseerd op de Siera van de Profeet (ﷺ) nadat hij als boodschapper was gestuurd om de Islamitische Staat te vestigen en het land van koefr te veranderen in het land van Islam, en de Djahiliyya samenleving te veranderen in een Islamitische samenleving.

De eerste fase: de fase van de cultivering

In deze fase is het van belang dat er individuele personen worden gevonden en gevormd die overtuigd zijn van het idee en de werkwijze van de partij. Dit is noodzakelijk om een groep te kunnen samenstellen en op te richten die de denkbeelden van de partij kan uitdragen.

De tweede fase: de fase van interactie met de oemma

In deze fase wordt de oemma gestimuleerd voor Islam te strijden en de da'awa uit te dragen, en wel zo dat de natie werkt aan de vestiging van Islam in het dagelijks leven, de samenleving en de staat.

De derde fase: de fase van verandering van de staat

In deze fase wordt de regering overgenomen en wordt Islam volledig en totaal ingevoerd, en wordt de boodschap van Islam aan de wereld verkondigd.

De eerste fase wordt gezien als de oprichtingsfase, hier wordt de kern van de partij gevormd en nadat hen het idee (fikra) en de methode (tarieqa) is uitgelegd ontstaat de eerste kring (halaqa). Deze eerste kring treedt in contact met individuele personen binnen de oemma en nodigt hen uit tot het idee en de methode. Wanneer iemand deze uitnodiging heeft aanvaard, mag hij deelnemen aan studie in kringen waar intensief en geconcentreerd wordt gewerkt, zodat hij / zij gevormd wordt door de denkbeelden en regels van Islam die door de partij zijn geadopteerd. Door deze studie verkrijgt hij / zij een Islamitische persoonlijkheid die wordt gekarakteriseerd door de Islamitische mentaliteit waardoor hij / zij vanuit het Islamitische oogpunt kijkt naar denkbeelden, voorvallen en gebeurtenissen, en daarover zijn of haar mening geeft overeenkomstig de Islamitische maatstaven welke de halaal en haraam zijn. Hij / zij wordt ook gekenmerkt door een Islamitische psyche (of: gevoelens) waardoor hij / zij met Islam kan meedenken, als gevolg waarvan hij / zij instemt met hetgeen Allah (ﷻ) en Zijn Boodschapper (ﷺ) behaagt en

hij / zij erg boos wordt op en alles afwijst wat de woede van Allah (ﷻ) en Zijn Boodschapper (ﷺ) opwekt. Vervolgens begint hij / zij met het uitdragen van de da'awa aan het volk nadat hij / zij Islam op zich heeft laten inwerken omdat de studie die in de kringen is gevolgd praktisch en doelgericht is. In andere woorden, het is een studie waarop hij / zij zich in het dagelijks leven zal laten leiden en die hij / zij uitdraagt aan het volk. Wanneer deze persoon het juiste niveau van het begrip van Islam heeft bereikt zal hij / zij zichzelf als het ware opdringen aan de partij en wensen deel te zijn van de partij en de partijstructuur. Dit is precies wat de Profeet (ﷺ) in de eerste fase van de da'awa heeft gedaan, welke drie jaar heeft geduurd en waarbij hij (ﷺ) de mensen individueel opriep tot Islam en hen de boodschap van Allah (ﷻ) overbracht. Degene die de boodschap aanvaardde werd door hem persoonlijk in Islam onderwezen en volgens Islam gevormd. Hij ging met grote zorg te werk en onderwees hen in hetgeen hem van de boodschap van Islam was geopenbaard en declameerde de openbaringen uit de Koraan teneinde hen om te vormen in overeenstemming met Islam. De Profeet (ﷺ) kwam in deze fase altijd in het geheim met degenen die in hem geloofden bijeen en onderwees hen op geheime locaties. Zij hielden hun erediensten altijd in het geheim totdat het nieuws over Islam bekend werd in Mekka en de mensen erover begonnen te praten en groepen mensen zich aansloten.

In deze oprichtingsfase heeft de partij zich beperkt tot het vormende element, en de aandacht van de partij ging uit naar de opbouw van de kern van de partij, naar de groei van het aantal leden van de partij en naar de intensieve vorming van de individuele personen binnen de kringen. Deze vorming hield in dat de cultuur die de partij had aangenomen intensief werd bestudeerd, totdat de partij in staat was een partijstructuur tesamen te stellen die bestond uit mensen die door Islam waren gevormd, die de ideeën van de partij aanhingen en bij wie er sprake was van een wisselwerking tussen zichzelf en de ideeën van Islam en die deze ideeën aan de mensen uitdroegen.

Nadat de partij haar structuur had vastgesteld en de samenleving bewust werd van het bestaan van de partij, de cultuur en hetgeen waartoe de partij opriep, is de partij aan de tweede fase begonnen. In

deze tweede fase ging het om de wisselwerking met de oemma, met de bedoeling de oemma te stimuleren volgens Islam te leven en de essentie van Islam uit te dragen. Dit is gebeurd door de mensen op de hoogte te brengen van de Islamitische denkbeelden en regels die de partij heeft aangenomen, zodat men ze als eigen denkbeelden zou gaan beschouwen en men naar die denkbeelden zou gaan handelen en ze zou uitdragen om ze in het dagelijks leven toe te passen, en zodat men samen met de partij zou werken aan de wederoprichting van de Khilafah en het benoemen van een Khalifah, met als doel de hervatting van de Islamitische levenswijze en het uitdragen van de Islamitische da'awa in de wereld. Tijdens deze fase is de partij begonnen met het collectief benaderen van de oemma door middel van de volgende activiteiten:

1. *De vorming in kringen van individuele personen*, met als doel het lichaam van de partij op te bouwen en te komen tot een stijging van het aantal leden door vorming van Islamitische persoonlijkheden die in staat zijn de da'awa uit te dragen en die in staat zijn de arena van de intellectuele strijd en politieke onrust te betreden.

2. *De collectieve vorming van de massa* door de denkbeelden en regels van Islam uit te dragen door het organiseren van lessen in de moskee, door middel van conferenties, lezingen, door middel van openbare bijeenkomsten, via kranten, boeken en folders. Dit alles met de bedoeling algemene bekendheid aan de ideeën van de partij te geven aan de oemma en zodoende een wisselwerking op gang te brengen en de oemma naar het voorbeeld van Islam te vormen, dit vanuit de oemma te laten plaatsvinden. Uiteindelijk zodat de partij in staat zal zijn te bewerkstelligen dat de oemma overgaat tot de wederoprichting van de Khilafah en de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ).

3. *De intellectuele strijd* tegen de koefr geloofsovertuigingen, systemen en denkbeelden, waarbij het onthullen van de onjuistheid van de misleidende geloofsovertuigingen, ideeën en denkbeelden centraal staat, tezamen met de onthulling van hun dwaling en tegenstrijdigheden met Islam, teneinde de oemma ervan te zuiveren.

4. *De politieke strijd*, hetgeen inhoudt:

A. Strijden tegen de imperialistische, ongelovige staten die macht of invloed hebben in moslimlanden. Dit houdt ook in dat er gestreden wordt tegen iedere vorm van kolonisatie, zowel intellectueel, politiek, economisch als militair gezien. Het houdt ook in dat plannen met betrekking tot kolonisatie worden onthuld en samenzweringen aan de kaak worden gesteld, teneinde te oemma te redden van de overheersing en de oemma te bevrijden van de invloed van kolonisatie.

B. De strijd aangaan met de heersers in de Arabische en moslimlanden door hun daden aan de kaak te stellen, door hen op hun plicht te wijzen en elke keer dat zij de rechten van de moslim oemma verloochenen of deze rechten ontnemen, met hen de strijd aan te gaan. Hetzelfde indien zij zorgeloos omgaan met hun verplichtingen jegens de oemma, of een kwestie met betrekking tot de oemma verwaarlozen, of als zij de regels van Islam tegenspreken. De partij zet zich in om een eind te maken aan hun heerschappij, welke is gebaseerd op de invoering en het in de praktijk brengen van koefr wetgeving en koefr systemen, en de partij zet zich in voor de heerschappij van Islam in plaats daarvan.

5. *Opkomen voor de belangen van de oemma* en met zorg toezien op de aangelegenheden van de oemma, overeenkomstig de Sjari'a wetgeving. De partij heeft dit alles gedaan door gebruik te maken van de methode die de Profeet (ﷺ) heeft gevolgd nadat de woorden van Allah (ﷻ) aan hem waren geopenbaard:

فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

"Verkondig hetgeen u is opgedragen; en keer u af van de Moesjrikien" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al Hidjr 15, vers 94)

De Profeet (ﷺ) droeg Islam dus openlijk uit en riep de Qoerajsj naar de berg Safa. Hij (ﷺ) vertelde hen dat hij een profeet was die door

Allah (ﷻ) was gestuurd en vroeg hen in hem te geloven. Toen begon hij met het uitdragen van de da'awa aan groepen personen en aan individuele personen. Hij bestreed de Qoerajsj, hun afgoden, geloofsovertuiging en ideeën door de onwaarheid, de ontarding en dwaling ervan te laten zien. Hij bekritiseerde die denkbeelden zoals hij ook felle kritiek uitte op alle andere bestaande geloofsovertuigingen en denkbeelden. Tegelijkertijd werden er aan hem versregels uit de Koraan geopenbaard die betrekking hadden op deze specifieke zaken. In deze versregels werden al de praktijken van de Qoerajsj bekritiseerd waaronder hun heffing van rente, het ombrengen van hun pasgeboren dochttertjes, hun zwendelarij met de weegschaal en het plegen van overspel. In de versregels werden ook de leiders van Qoerajsj bekritiseerd waarbij hun voorvaderen en hun verstandelijke vermogens werden beledigd en hun samenzweringen tegen de Boodschapper van Allah (ﷻ) en zijn metgezellen werden uiteengezet. Toen de partij haar denkbeelden begon uit te dragen en zich bekend maakte aan de andere denkbeelden en organisaties en de strijd aanbod met de kafir staten en hun heersers, deed zij dit op een open, duidelijke en prikkelende manier. De partij was niet vlijend of zoet, deed niet vriendschappelijk of voorkomend en maakte zich geen zorgen over de eigen veiligheid, ongeacht de gevolgen of de situatie. De partij bevocht alles en iedereen die de regels van Islam in twijfel trokken. Hierdoor stelde de partij zich bloot aan de heersers die de partij ernstig benadeelden, de wraakzucht van de andere politieke organisaties, de aanhangers van andere beschouwingen en in sommige gevallen zelfs aan de woede van de oemma. De partij deed dit in navolging van de Boodschapper van Allah (ﷻ) omdat hij (ﷻ) de boodschap van Islam aan de hele wereld bracht, daarbij openlijk de koefr denkbeelden in alle facetten van het leven in twijfel trok en hij verklaarde de oorlog aan alle volkeren van de wereld zonder op enige wijze rekening te houden met tradities of gewoontes, met godsdienst of geloofsovertuiging, met de heersers of het volk; hij sloeg enkel en alleen acht op de boodschap van Islam.

Hij (ﷻ) begon de aanval tegen Qoerajsj door hun goden belachelijk te maken en hen te beledigen en hij trok hun geloofsovertuiging in twijfel en vervloekte hen. Hij (ﷻ) deed dit alles als individu zonder financiële middelen of ondersteuning en zonder wapens, het enige

wat hij bezat was zijn diepe imaan (geloof) in de boodschap van Islam die hij moest en zou verkondigen. Hoewel de partij vastbesloten was duidelijk, open en strijdbaar te zijn in haar opmars beperkte ze zich tot gebruikmaking van politieke activiteiten en ging ze zich niet te buiten aan fysiek geweld tegen de heersers of tegen degenen die zich verzetten tegen de da'awa, noch tegen degenen die haar onrecht aandeden. De partij heeft dit gedaan in navolging van de Boodschapper van Allah (ﷺ) die zich in Mekka beperkte tot de da'awa en geen lichamelijk geweld gebruikte totdat hij naar al Medina trok. En toen de mensen die hem de tweede gelofte van al-Aqabah hadden gegeven hem om toestemming vroegen om tegen de mensen van Mina, die Moesjriken waren, te mogen strijden, antwoordde hij: **"Het is ons nog niet geboden te vechten."** En Allah (ﷻ) vroeg hem het onrecht en de vervolging geduldig te verdragen zoals de voorgaande boodschappers hadden gedaan. Allah (ﷻ) zei:

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنَاهُمْ نَصَرْنَا

"De boodschappers voor u werden niet geloofd en toch bleven zij geduldig nadat hun da'awah was afgewezen en zij verdroegen geduldig het onrecht totdat onze overwinning kwam" (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koraan, soera al An'aam 6, vers 34)

Toen de samenleving en de oemma star of onverschillig werden ten opzichte van de partij, heeft de partij haar studie van de Siera van de Profeet (ﷺ) herzien, om hieruit lering te trekken. De partij is door deze studie tot de volgende conclusies gekomen:

1. Toen Aboe Talib (de oom van de Profeet (ﷺ)) kwam te overlijden werd de samenleving star ten opzichte van de Profeet (ﷺ) en ontoegankelijk. In reactie op de dood van Aboe Talib werd de Boodschapper (ﷺ) veel strenger vervolgd door de Qoeraij dan het geval zou zijn geweest indien Aboe Talib nog geleefd zou hebben. De Boodschapper (ﷺ) werd derhalve minder goed beschermd dan tijdens het leven van Aboe Talib. Om die reden openbaarde Allah (ﷻ) hem dat hij de Arabische

stammen om bescherming en steun moest vragen, zodat hij de Boodschap van Allah (ﷺ) veilig zou kunnen verkondigen.

Toen Ibn Kathier over de Siera aan het schrijven was, heeft hij over Ali bin Aboe Talib (رضي الله عنه) het volgende verteld: "Hij (Ali) zei: "Toen Allah (ﷻ) aan Zijn Boodschapper (ﷺ) de opdracht gaf naar de Arabische stammen te gaan, ging hij naar Mina in het gezelschap van mijzelf en Aboe Bakr (رضي الله عنه), waar wij naar een bijeenkomst van Arabische stammen gingen..."

En Ibn Kathier sprak ook over Ibn Abbas die heeft overgeleverd van al-Abbas (zijn vader) die zei dat de Profet (ﷺ) had gezegd: **"Ik krijg geen bescherming van u of uw broer (Hamza (رضي الله عنه) bedoelend), kunt u mij morgen naar de markt brengen, zodat ik de kampen kan bezoeken waar de Arabische stammen bijeenkomen?"** Al Abbas heeft hierover gezegd: "Ik heb ja gezegd: "Dit is Kinda en dit is het beste volk dat uit Jemen op bedevaart is. Dit zijn de kampen van Bani Amir ibn Sa'sa'ah, kies zelf maar welke stam u wilt." Al Abbas zei dat de Profet (ﷺ) Bani Kinda het eerst heeft benaderd.

2. Toen de Profet (ﷺ) zich wendde tot de stammen, vroeg hij hen te geloven dat hij de Boodschapper van Allah (ﷻ) was, hem te vertrouwen, en hem vervolgens te beschermen, zodat hij de Boodschap van Allah (ﷻ) veilig kon verkondigen. In alle geschriften die betrekking hebben op de wijze waarop de Profet (ﷺ) de stammen benaderde staat dat hij altijd om bescherming voor zichzelf en zijn da'awa vroeg.

3. In ruil voor bescherming van de Profet (ﷺ) eisten Bani Kinda en Bani Amier ibn Sa'sa'ah het recht op bestuur en leiderschap na de dood van de Profet (ﷺ). Dit toont duidelijk aan dat zij uit zijn verzoek om bescherming begrepen dat hij een regering wilde vestigen, een politiek geheel, een regeringssysteem om hen te besturen. Om deze reden eisten zij dat de bestuurlijke zeggenschap zouden krijgen na zijn dood.

4. De hulp die de Profeet (ﷺ) van het volk van al Medina kreeg aan het eind van de tweede gelofte van al Aqabah, en de vestiging van de staat na aankomst in Medina, toonden duidelijk aan dat de Profeet (ﷺ) met de vraag om bescherming en ondersteuning de bedoeling had een Islamitische Staat te stichten teneinde de regels van Islam in de praktijk te verwezenlijken.

5. De partij heeft de situatie opnieuw beoordeeld en is tot de conclusie gekomen dat de vraag om Noesra (hulp) geen deel uitmaakt van de activiteiten in de eerste fase die voor de cultivering is bedoeld. Het hoort ook niet thuis in de tweede fase waar het gaat om de interactie met de samenleving, ondanks het feit dat de vraag om Noesra in de tweede fase plaatsvond. Het maakt deel uit van de methode die gebruikt moet worden als de samenleving ontoegankelijk en onverschillig wordt ten opzichte van degenen die de da'awa verkondigen en wanneer hen steeds meer onrecht wordt gedaan.

Om deze reden heeft de partij de vraag om Noesra toegevoegd aan haar activiteiten, en de partij heeft dit eerst gevraagd aan degenen die ook in de positie verkeren om dat te kunnen doen. De partij vraagt om twee redenen de Noesra:

Ten eerste: ter bescherming van de partij, zodat de partij veilig de da'awa kan verkondigen;

Ten tweede: om aan de macht te komen, zodat de Khilafah kan worden gesticht en de heerschappij van Allah (ﷻ) weer van toepassing kan worden op het dagelijks leven, de staat en de samenleving.

Hoewel de partij zich heeft bezig gehouden met het vinden van de Noesra, bleef zij ook bezig met al de andere activiteiten, waaronder de gerichte cultivering in de kringen, de vorming van het publiek en aandacht voor de oemma, zodat het publiek wordt gestimuleerd Islam uit te dragen en bepaalt wat de algemene opvatting moet zijn.

Daarnaast de strijd tegen de kolonialistische ongelovige staten, waarbij de plannen en samenzweringen van die landen werden onthuld; de strijd tegen de heersers, de behartiging van de belangen van de oemma en het toezien op de aangelegenheden van de oemma. De partij zal dit blijven doen en bidt dat Allah (ﷻ) de Islamitische oemma succes, overwinning en triomf zal schenken. Op dat moment zullen de gelovigen waarlijk gelukkig zijn vanwege de overwinning van Allah (ﷻ). Het is dankzij Allah (ﷻ) dat er sprake is van een luisterend oor voor de opvattingen van Islam, hierop is nu de hoop op redding van de oemma gevestigd. En de naam Khilafah is voortdurend op ieders lippen, terwijl dit voorheen niet het geval was. Heden ten dage is de stichting van de Khilafah en de terugkeer van de heerschappij van Allah (ﷻ) hetgeen waar iedere moslim op hoopt.

We vragen Allah (ﷻ) ons te leiden en ons kracht te schenken, om de steun van de engelen en de oprechte gelovigen, en ons te belonen met Zijn (ﷻ) grote overwinning, en we vragen Hem (ﷻ) om hulp zodat wij de Khilafah kunnen stichten, en een Khalifah kunnen benoemen voor de moslims, aan wie wij de belofte zullen doen te luisteren en te gehoorzamen, zodat wij volgens het Boek van Allah (ﷻ) worden geregeerd en volgens de Soenna van Zijn Boodschapper (ﷺ). En we vragen om de vernietiging van ieder koefr bewind in ieder moslim land, en om vereniging van alle moslims onder de vlag van Khilafah, en om vereniging van alle moslimgebieden in de Khilafah Staat.

Allah (ﷻ) is in staat tot alles wat Hij (ﷻ) wil. Ons laatste gebed (doe'a) is

Alhamdoe lillahi Rabb al 'Alamin

Hizb ut Tahrir